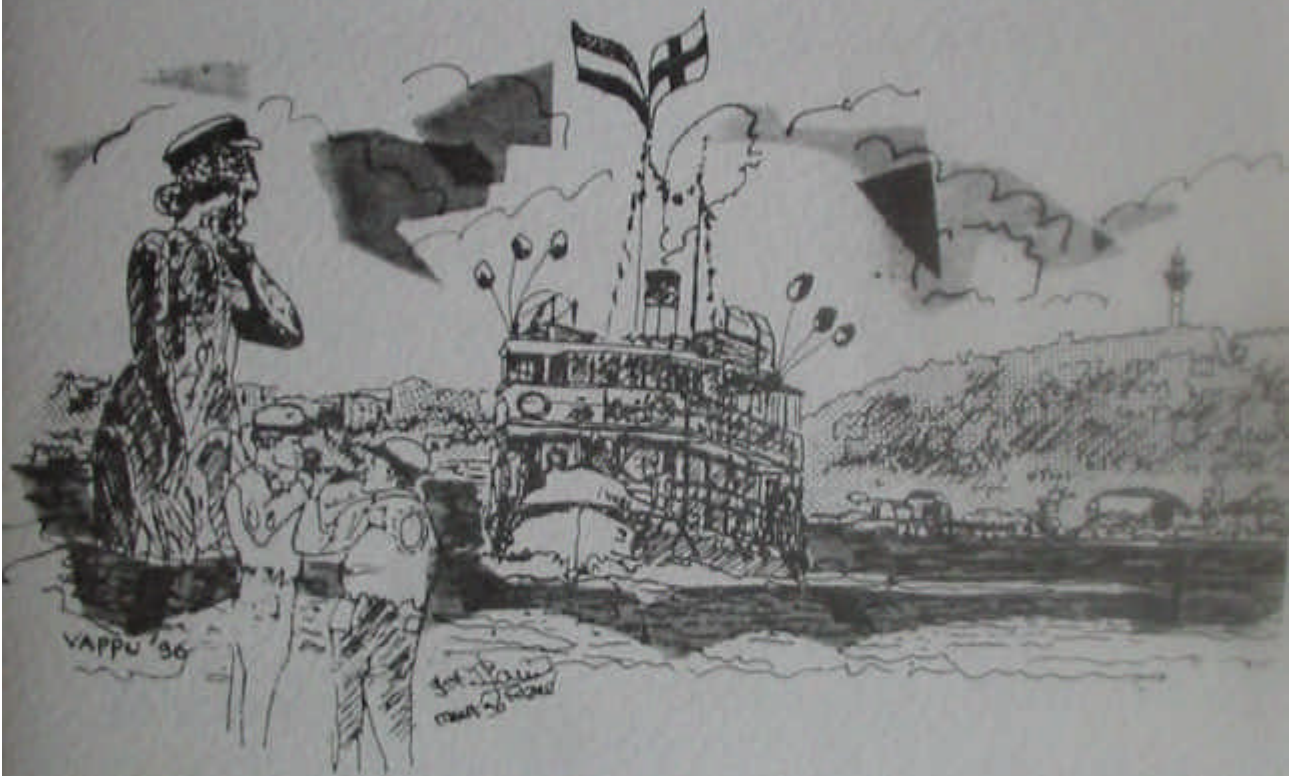

Aviisi

2_96.

Van de voorzitter

Het is meer dan drie jaar geleden dat Aviisi voor het eerst verscheen. Dit is het eerste nummer dat zonder de deskundige hulp van Andrea Svedlin tot stand is gekomen. Meteen vanaf het begin heeft Andrea ons bijgestaan bij het maken van ons verenigingsblad. Zij was onze steun en toeverlaat als Aviisi klaar gemaakt moest worden voor de drukkerij. Zij heeft veel tijd en inventiviteit aan de opmaak van ons blad besteed. Zonder haar bijdrage hadden we heel wat problemen gehad bij het uitgeven van Aviisi.

Hugo Benne heeft beloofd zich in de toekomst met de opmaak en de redactie van Aviisi te zullen bezig houden. Over Hugo kunt U meer in deze Aviisi lezen maar ik wil al vast vertellen dat hij zeer deskundig is en dat zal Aviisi zeer ten goede komen. En we hopen nog steeds op schriftelijke bijdragen van onze lezers en andere Finland-vrienden die zeker over allerlei interessante en leuke onderwerpen kunnen vertellen.

Over een paar weken vindt de Algemene Ledenvergadering plaats. Daarnaast is er ook wat Fins vertier in aanbieding; eindelijk hebben we in Bussum een geschikte zaal gevonden waar Finse films vertoond kunnen worden.

Terttu Jansen-Heikurainen

Puheenjohtajalta

Neljäs vuosi on kulumassa, kun Aviisi alkoi ilmestyä. Tämä on ensimmäinen numero, joka on syntynyt ilman Andrea Svedlinin apua. Aviisin ilmestymisen takeena oli jo alkutaipaleelta lähtien Andrean kekseliäisyys ja uuras aherrus viikonloppuisin, kun Aviisin ilmestymispäivä alkoi lähestyä. Hän on ollut meille korvaamattomana tukena lehden teknillisessä toteuttamisessa ja ulkoasun parantelussa. Ilman hänen apuaan meillä olisi ollut suuria vaikeuksia Aviisin julkaisemisessa.

Hugo Benne on lupautunut huolehtimaan Aviisin taitosta ja toimituksesta. Hugoon voitte tutustua toisaalla lehdessämme, mutta haluan kertoa jo tässä, että hän on lähes 'ammattilainen' alalla ja uskon hänen hankkimillaan taidoilla kehittävän Aviisia jatkossakin. Yhä edelleen toivomme apua myös lukijakunnaltamme. Lehdessämme on tilaa julkaista enemmän juttuja yhdistyksen jäseniltä ja muilta Suomi-ystäviltämme, joilla varmaan on paljon kiinnostavia juttuaiheita.

Muutaman viikon kuluttua on yhdistyksen vuosikokous, johon toivomme jäsenten osanottoa. Myös suomalaista viihdettä on tarjolla; sitkeän etsinnän tuloksena löytyi Bussumista viimeinkin sopiva sali, jossa voimme esittää suomalaista elokuvataidetta.

Terttu Jansen-Heikurainen

Mededelingen van het bestuur

UITNODIGING TOT HET BIJWONEN VAN DE ALGEMENE LEDENVERGADERING

Tijd: Op dinsdag 16 april 1996, om 19.30 uur

Plaats: De Finse Zeemanskerk, 's Gravendijkwal 64, Rotterdam

Marja-Liisa Olthuis houdt aan het begin van de avond een lezing over: **DE SAMISCHE MINDERHEID IN FINLAND**

Marja-Liisa Olthuis komt zelf uit Inari en heeft Samisch minderheidsproblematiek onderzocht. Aansluitend om 20.30 wordt de Algemene Ledenvergadering gehouden.

AGENDA

1. Opening
2. Goedkeuring van de notulen van de ALV 04.04.1995
3. Goedkeuring van het jaarverslag van de secretaris over het jaar 1995.
4. Goedkeuring van het jaarverslag van de penningmeester over het jaar 1995.
5. Verslag van de kascommissie over het jaar 1995.
6. Benoeming kascommissie over het jaar 1996.
7. Bestuursverkiezing.

Mevrouw Yvonne Souweine en de heer Theo van der Linden treden dit jaar af. Zij stellen zich herkiesbaar. Overeenkomstig art. 8 lid 1 van de statuten kunnen door tenminste zes gewone leden tegenkandidaten schriftelijk bij het secretariaat worden ingediend, tenminste tien dagen voor de dag van de vergadering.

8. Contributiebepalingen voor het jaar 1996.
9. Activiteitenplan.
  - Aviisi.
  - Traditionele jaarlijkse evenementen.
  - Andere evenementen.
  - Filmvoorstellingen.
  - Ledenwerving
  - Jubileumjaar - Finland 80 jaar.
10. Rondvraag.
11. Sluiting.

JOHTOKUNNAN ILMOITUS

KOKOUSKUTSU YLEINEN JÄSENKOKOUS 1996

Aika: Tiistaina 16.4.1996, klo 19.30

Paikka: Suomen Merimieskirkko, 's Gravendijkwal 64, Rotterdam

Marja-Liisa Olthuis pitää aluksi esitelmän

SAAMELAISTEN ASEMA SUOMESSA

Marja-Liisa Olthuis on kotoisin Inarista ja on tutkinut saamelaisvähemmistön asemaa Suomessa.

Yleinen jäsenkokous alkaa esitelmän jälkeen klo 20.30.

ESITYSLISTA

1. Avaus
2. Vuoden '95 jäsenkokouksen pöytäkirjan hyväksyminen.
3. Yhdistyksen sihteerin vuoden '95 toimintakertomuksen hyväksyminen.
4. Rahastonhoitajan vuoden 1995 vuosikertomuksen hyväksyminen.
5. Tilintarkastajien selvitys vuodelta 1995.
6. Tilintarkastajien nimitys vuodelle 1996.
7. Johtokunnan vaalit.

Johtokunnan jäsenet Yvonne Souweine ja Theo van der Linden ovat tänä vuonna erovuorossa. Molemmat asettuvat uudelleen ehdokkaiksi. Yhdistyksen sääntöjen, art. 8.1 mukaan vähintään kuusi yhdistyksen jäsentä voi esittää vastaehdokkaan kirjeellisesti sihteeristölle vähintään kymmenen päivää ennen jäsenkokousta.

8. Vuoden 1996 jäsenmaksu.
9. Toimintasuunnitelma.
  - Aviisi.
  - Vuosittain toistuvat tilaisuudet.
  - Muut tilaisuudet.
  - Elokuvaesitykset
  - Jäsenten hankinta.
  - 1997 - juhlavuosi - Suomi 80 vuotta.
10. Kyselykierros.
11. Kokouksen päättyminen.

Kerran minulla oli Kotkassa tuttava nimeltään Kalevi. Hän oli sivistynyt, kielitaitoinen, kirjallisuustietoinen ja vanhanaikainen mies. Luonteeltaan Kalevi oli pehmeä, herkkä, vaikka hiukan itsekeskeinen. Ulkonäössä oli jotain haurasta, jopa naisellisen haavoittuvaista. Hän puhui sujuvasti kuutta kieltä ja puhui niitä läsnäollessani ilomieliin kaikkia peräkkäin, vapaasti siirtyen venäjältä ranskaan ja saksasta ruotsiin. Suomea hän ei oikein halunnut puhua kanssani ja se sopi minulle. Olin asunut Suomessa vasta pari vuotta ja kieli tuntui mahdottoman vaikealta. Olin onnellinen, että oli myös kodin ulkopuolella joku, jonka kanssa kommunikointi sujui helposti. Kalevin kielitaito hämmästytti sitä enemmän, kun siihen asti olin harvoin tavannut suomalaista, joka edes englannin kielellä pystyisi rakentamaan useammasta kuin kolmesta sanasta koostuvaa lausetta. Kalevi ei ollut vielä kovin vanha, mutta oli silti saavuttanut iän, jolloin ihminen katsoo yleensä enemmän menneisyyteen kuin tulevaisuuteen ja alkaa ymmärtää, että elämän huippu on jo takana, eikä tule enää uutta huippua, eivätkä nuoruuden tavoitteet edes läheskään toteutuneet. Kalevi ei kuitenkaan suoraan valittanut kohtaloaan, vain kerran hän vertasi itsensä Tsehovin kolmeen sisareen, jotka taitavat monta kieltä, mutta siitä ei ole kenellekään mitään hyötyä. Kalevin työpaikka oli turvallinen, mutta aika vaatimaton niin loistavalle polyglottille.

Meillä oli hyvä, vaikkei läheinen suhde. Rakkaus Dostojevskiin yhdisti. Ihmiset, jotka rakastavat tätä kirjailijaa, eivät oikein voi tehdä minun silmissäni mitään väärin, vaikka (tai ehkä juuri siksi) he ovat poikkeuksetta vähän omalaatuisia. Kalevi voitti lopullisesti sydämeni, kun hän kerran yritti määritellä vaikutuksen, joka teki hänelle Rembrandtin 'Nachtwacht', ja sanoi: 'Se oli ... se oli Raskolnikov!'.

Tapasimme toisiamme pelkästään hänen työpaikallaan. Vaikka kuinka usein kutsuin hänet käymään, hän ei tullut. Suhteemme luonne jäi kirjalliseksi, eikä päässyt henkilökohtaiseen vaiheeseen.

Siksi hämmästykseni oli suuri, kun hän eräänä päivänä soitti minulle ja ilmoitti aikovansa nyt heti tehdä itsemurhan. Hänen pehmeää sivistynyttä ääntänsä oli mahdotonta tunnistaa. Arvasin, että hän oli juovuksissa. Humalaisen sakavan tarinansa perusteella tein vaivoin johtopäätöksen, että hän oli äsken ollut Amsterdamissa, oli siellä käyttänyt huumeita, tehnyt itsemurhayrityksen ja viettänyt yhden yön sairaalassa.

Lähdin viipymättä hänen luokseen. Hän asui jossakin masentavassa kotkalaisessa kerrostalossa, ensimmäisessä kerroksessa. Kun hän avasi oven, hän ei vaikuttanut olevan humalassa, vaikka ääni oli yhä humalainen. Hän käyttäytyi oudosti: kun hän yritti panna silmälasit nenälleen, se ei onnistunut. (Vasta myöhemmin ymmärsin, että hän oli huumeiden vaikutuksen alainen.) Hän kertoi elämästään ja minä sain kuvan hänen surkeasta historiastaan: vaimo kauan sitten lähtenyt pois, ainoa poika lakannut ottamasta yhteyttä jne. Istuin tunnin, kuuntelin ja lupasin tulla takaisin samana iltana. Oli pakko lähteä, lapsi odotti hoitopaikassa.

Illalla seisoin sovittuna aikana hänen ovensa edessä, muttei kukaan avannut. Soitin monta kertaa ja huolestuneisuuteni lisääntyi. Ottiko hän yliannoksen unilääkkeitä? Vai oliko hän viiltänyt ranteensa ja makasi nyt lattialla kun veri virtasi hänestä pois? Kävelin talon ympäri, kaikki ikkunat oli suljettu ja verhottu. Onneksi takana parvekkeen ovi oli auki. Hyppäsin ylös ja heittäydyin kolmen metrin korkeudessa olleelle kaiteelle (olin silloin vielä nuori) ja valmistauduin pelottavissa aavistuksissa astumaan makuuhuoneeseen.

Yhtäkkiä minua tuli vastaan jättiläismäinen, kunnioitusta herättävällä olutmahalla varustettu mies, joka katsoi minua täysin tylsistyneenä. Se oli mahtava luontokappale. Sellaisia löytyy nykyään maailmassa Suomen ohella vain Venäjän rannikoilla ja Etelä-Saksassa. Tajusin joutuneeni naapurin asuntoon. Jättiläinen piti minut tietysti murtovarkaana. Kaiken mukkuraksi minulla oli kuumennut naama, nahkatakki päällä, sotkuinen tukka ja parta, tumma, ei-suomalainen ulkonäkö. 'Mustalainen' hän varmasti luuli. Mies asettautui olutmahallaan aivan eteeni ja katseli minua pahaenteisesti. Samalla minä kuitenkin huomasin, että häntä itseään pelotti. Varmasti hän odotti saavansa joka hetki puukon iskun. Minä sen sijaan odotin, että hän työntäisi minut taaksepäin kaiteen yli.

Murtaen ja takeltaen ryhdyin selittämään, että tämä on nyt väärinkäsitys, että pelkäsin naapurin tehneen itsemurhan ja olin joutunut väärään asuntoon, koska en vielä tarpeeksi hyvin tunne suomalaisten kerrostalojen arkkitehtuuria. Mutta epäpuhdas suomen kieleni vain vahvisti hänen epäilyksensä. Kun huomasin, ettei viesti mennyt perille, ja sanoin: 'Anteeksi, osaan puhua suomea, mutta puhun huonosti', hän vastasi: 'Parempi, ettet puhu mitään!'. (Tähän fraasiin vaimoni ihastui myöhemmin ja käyttää edelleen sitä ahkerasti.)

Jättiläinen vaati minulta papereita, mutta niitä ei ollut mukana.
'Vaimo', hän huusi olohuoneen suuntaan, 'soita poliisille!'.
Silloin minut valtasi suuri välinpitämättömyyden tunne.
'O.K.', sanoin, 'soita vain, sitten minä voin selittää, mistä on kyse, ja poliisi voi rikkoa oven auki'.

Vaimo ei kuitenkaan soittanut poliisille. Mistä se johtui, en tiedä -ehkä viattomasta katseestani tai pakoyrityksen puutteesta- mutta mies alkoi sulaa. Päätimme yhdessä soittaa Kalevin ovikelloa. Naapuri vei minut makuuhuoneen ja olohuoneen kautta eteiseen. Olohuoneessa istui huomiota herättämätön nainen ja noin kymmenenvuotias tyttö. He katsoivat telkkaria ja jatkoivat katsomista, kun minä kuljin heidän ohitse. Eivät edes kääntäneet päätään minun suuntaan. Ikään kuin joka päivä joku vieras mies, mahdollisesti murtovaras, kävelisi olohuoneen läpi parvekkeelta eteiseen.

Soitettiin Kalevin ovella. Ei kukaan avannut. Päätettiin kääntyä isännöitsijän puoleen. Jättiläinen soitti ja selitti. Isännöitsijä tuli puolen tunnin kuluttua. Odottaessamme naapuri kertoi itsestään. Hän oli työssä öljyfirmassa ja joutui oleskelemaan kaikenlaisissa karmeissa Arabi-maissa. Vaimo tarjosi olutta. Mies pakotti tyttärensä laskemaan kymmeneen englanniksi. Minä kehuin innokkaasti tytön kielitaitoa ja isä loisti ylpeydestä.

Kun isännöitsijä saapui ja toi avaimen, me kaikki tunkeuduimme Kalevin asuntoon. Se oli tyhjä. Ei kukaan maannut lattialla, ei elävänä, eikä kuolleena.
Vasta myöhemmin sain kuulla, että sinä päivänä kahden vierailuni välillä Kalevi lähti AA-klinikkaan. Yhteinen tuttumme kertoi, että hhyvin usein huumeiden vaikutuksesta soittaa kaikille ja uhkaa tappa itsensä. ei se ollut mitään erikoista.

Tapauksen jälkeen harvoin kuulin jotakin Kalevista, vaikka hän pääsi nopeasti pois klinikasta. Välimme viilentyivät. Hän ei antanut anteeksi minulle turhaa hälyä. Kerran, vuoden kuluttua, menin käymään, mutta ikkunassa oli ilmoitus 'myytävänä'. Naapuri oli jossakin Syyriassa.
Kalevi oli mennyt eläkkeelle, muuttanut pois kaukaiseen kaupunkiin ja hävinnyt elämästäni. Myöhemmin kuulin, että hän oli kuollut.
Tragikoominen tapaus antoi jälkepäin mietiskelyn aihetta. Kaikkein kirkkaimmaksi jäi muisto naapurin vaimosta ja tytöstä, jotka kaikessa rauhassa jatkoivat telkkarin katsomista, kun minä ilmestyin olohuoneeseen. Mikä hieno itsehillintä! Se on tietenkin mahdollista vain Suomessa. Tapautukoon minkä tahansa, suomalainen ei näytä hämmästyttämään vieraille.

Toiseksi ymmärrän tapauksen jälkeen paremmin itseäni. Tajuan nyt, että kärsin hollantilaisten kansallistautia: taipumusta toisten asioihin puuttumiseen. Olen viisaampi nyt ja tiedän, ettei kannata ryhtyä 'pelastajaksi'. Siitä ei tule mitään. Älä anna apua, muukalainen, älä pyydäkään sitä. Jätä suomalaiset rauhaan. Itse pärjäävät. (henkilötiedot muutettu)

EEN MISVERSTAND

MAARTEN TENGBERGEN

Toen ik nog maar kort in Finland woonde en nog niet afgeleerd had de mensen om mij heen lastig te vallen, had ik een kennis die ik probeerde tot vriend te maken. Hij heette Kalle en woonde in Kotka. Kalle was een beschaafd, ontwikkeld man met veel gevoel voor taal en verstand van literatuur. hij had een zacht karakter, een gevoelige zij het nogal egocentrische natuur en een breekbaar, bijna vrouwelijk voorkomen. Hij sprak zeven talen en mocht daar ook graag voor uitkomen. Wanneer hij met mij converseerde, schakelde hij voortdurend moeiteloos over van de ene taal naar de andere, van Russisch naar Frans, van Duits naar Zweeds, van Engels naar Italiaans. Alleen tot Fins verlaagde hij zich in mijn bijzijn niet en dat kwam mij eigenlijk wel goed uit. Ik had nog maar een paar jaar in Finland gewoond en het scheen mij onmogelijk die taal te leren. Ik was blij dat ik iemand had met wie ik, buiten het Fins om, kon communiceren. Tot dan toe had ik nauwelijks iemand ontmoet die in staat was om in enige vreemde taal, al was het maar Engels, een zin op te bouwen die uit meer dan drie woorden bestond.

Kalle was nog niet zo oud, maar toch al op de leeftijd waarop een mens meer in het verleden dan naar de toekomst pleegt te kijken en begint te beseffen dat 's levens hoogtepunt al voorbij is en dat er geen nieuw hoogtepunt meer komt. Al had hij een goede baan als hoofd van een plaatselijke bibliotheek, toch had ik altijd de indruk dat deze briljante polyglot in zijn leven meer had kunnen bereiken. Maar Kalle klaagde niet over zijn lot, in ieder geval niet rechtstreeks. Slechts eenmaal vergeleek hij zich in mijn aanwezigheid met Tsjechovs drie zusters, die vele talen kennen, waar niemand in hun provinciestedje iets aan heeft.

We hadden een goed, zij het vrij afstandelijk contact. Ons verbond een gemeenschappelijke liefde voor Dostojevski. Mensen die van deze schrijver houden, kunnen in mijn ogen weinig kwaad doen, hoewel (of misschien wel omdat) ze bijna zonder uitzondering wat gestoord zijn.

Kalle won mijn hart definitief toen hij op een keer uitriep, zoekend naar een passend woord om de overweldigende indruk die Rembrandts 'Nachtwacht' ooit op hem gemaakt, te beschrijven: 'Dat was ... dat was Raskolnikov !'.

We ontmoetten elkaar uitsluitend in de bibliotheek waar hij werkte. Vaak nodigde ik hem uit eens bij mij langs te komen, maar hoe ik ook aandrong, hij kwam nooit. Onze verhouding bleef literair van karakter en ging niet over in een persoonlijke fase.

Wie schetst mijn verbazing toen hij me op een dag opbelde en aankondigde stante pede zelfmoord te plegen. Zijn zachte beschaafde stem was onherkenbaar veranderd. Hij leek mij dronken. Uit zijn lallende verhaal begreep ik dat hij zojuist een weekendje in Amsterdam geweest was en daar een nacht in het ziekenhuis had gelegen na een zelfmoordpoging en het gebruik van drugs.

Ik nam onmiddellijk de bus en ging naar hem toe. Hij woonde ergens op de onderste verdieping van een treurige flat in een al even treurige buitenwijk. Toen hij de deur opendeed, maakte hij niet de indruk dronken te zijn. Hij stonk niet uit zijn mond, noch slingerden er lege flessen op de vloer. Toch was er iets vreemds met hem: hij sprak met dubbele tong en slaagde er maar niet in zijn bril op zijn neus te zetten. (Pas later heb ik begrepen dat hij op dat moment onder invloed van drugs verkeerde.) Zijn warrige verhaal gaf mij een indruk van zijn trieste bestaan: vrouw weggelopen, enige zoon wil geen contact, drank, verdovende middelen enzovoorts. Ik hoorde hem een uur aan en beloofde diezelfde avond nog terug te komen. Langer kon ik niet blijven, ik moest mijn dochter van de crèche ophalen.

Toen ik de avond op het afgesproken tijdstip weer bij hem voor de deur, werd er niet opengedaan. Ik belde wel vijf minuten achter elkaar aan, gespannen luisterend of er aan de andere kant van de deur enig gerucht te bespeuren was, maar alles bleef doodstil.

Had hij een overdosis slaappillen ingenomen ? Of zijn polsen opengesneden ? Lag hij nu op de vloer te creperen, terwijl het bloed langzaam uit zijn aderen gulpte ?

Ik liep om de flat heen in de hoop een openstaande raam te vinden. Maar alle ramen zaten potdicht, met de gordijnen ervoor. Gelukkig bleek aan de achterkant een balkondeur open te staan. Ik hees mij omhoog, slingerde mij over de drie meter hoge balustrade heen (ik was toen nog jong) en stapte vol angstige voorgevoelens de slaapkamer binnen.

En daar stond ik plotseling oog in oog met een reusachtige kerel, voorzien van een ontzagwekkende bierbuik, die mij wezenloos aanstaarde.

Een machtig exemplaar was het, zoals je ze tegenwoordig, buiten Russische stranden en Beierse bierfeesten, niet veel meer ziet. Ik was abusievelijk het appartament van de buurman binnengedrongen ! De reus dacht uiteraard met een insluiper van doen te hebben. Tot overmaat van ramp zag ik er nogal ongunstig uit: verhitte tronie, leren jasje, verwarde haarbos en baard, een donker onfins uiterlijk. 'Een zigeuner!' moet hij gedacht hebben. Hij posteerde zich met zijn bierbuik vlak voor me en keek me onheilspellend aan. maar ondanks zijn dreigende houding zag ik dat hij tegelijk bang was. Hij verwachtte waarschijnlijk elk moment een mes tussen zijn ribben te krijgen. Ik van mijn kant was bang dat hij me achterover over de balkonrand zou duwen.

In gebroken en hakkelend Fins begon ik uit te leggen dat het een misverstand betrof, dat ik onvoldoende bekend was met de architectuur van Finse flatgebouwen, dat ik bij buurman Kalle moest zijn, dat die ziek was en misschien wel zelfmoord had gepleegd. Maar mijn buitenlandse accent maakte hem alleen wantrouwiger. Toen ik mij excuseerde dat ik zo slecht Fins sprak, snauwde hij: 'In plaats van te koeterwalen, kun je maar beter helemaal je bek houwe!'

De reus wilde mijn 'papieren' zien, maar ik had niks bij me. Daarop riep hij in de richting van de woonkamer: 'Vrouw, bel de politie!'. Op dat moment kwam er een grote lijdzaamheid over me. 'Goed', zei ik, 'bel de politie maar, dan zal ik alles uitleggen en kunnen zij Kalles deur openbreken.'

Maar zijn vrouw belde de politie niet. En of het nu kwam door mijn eerlijke oogopslag of door het feit dat ik geen enkele poging deed te vluchten - de bierbuik begon geleidelijk te ontgooien. Hij scheen mijn verhaal ten slotte zelfs te geloven en stelde voor om samen aan te bellen bij Kalle. Ik liep achter hem aan de slaapkamer en de woonkamer door richting vestibule. In de woonkamer zaten een onopvallende ogende vrouw en een meisje van een jaar of tien. Ze keken televisie en namen geen enkele notitie van me toen ik voorbijliep. Ze draaien zelfs hun hoofd niet naar me om. Alsof de plotselinge verschijning in hun woonkamer van een wildvreemde man, die toch nog altijd half in de verdenking stond een inbreker te zijn, de gewoonste zaak van de wereld was !

We belden aan bij Kalle. Nog altijd werd er niet opengedaan. Op mijn verzoek werd de huismeester gebeld, die beloofde over een half uur met een extra sleutel ter plaatse te zijn. In de tussentijd vertelde de bierbuik mij zijn levensgeschiedenis. Hij bleek bij een Finse oliemaatschappij te werken en vaak in griezelige Arabische landen te vertoeven.

Zijn vrouw bood mij een biertje aan. Dochterlief werd door pa gedwongen in het Engels van 1 tot 10 te tellen om indruk op mij te maken. Ik heb haar uitbundig geprezen en de bierbuik glom van trots.

Toen de huismeester ten slotte met de sleutel arriveerde, zijn we met ons allen het appartement van Kalle binnengedrongen. De woning was leeg. Er lag niemand op de vloer, noch dood, noch levend.

Later hoorde ik dat Kalle die dag na mijn eerste bezoek via bemiddeling van een vriend in een afkickcentrum was opgenomen. Hij scheen wel vaker onder invloed van drugs kennissen te bellen en met zelfmoord te dreigen. Dat was niets bijzonders.

Na dit voorval hoorde ik nog maar zelden iets van Kalle, hoewel hij binnen enkele dagen alweer thuis was. Onze betrekkingen bekoelden. De nodeloze opschudding die ik zijn flat verwekt had, kon hij me moeilijk vergeven.

Op een dag, ongeveer een jaar later, gong ik weer eens bij hem langs. Maar op zijn raam hing een plakaat met "Te koop". De buurman was ergens in Libië.

Kalle was vervroegd met pension gegaan, verhuisd naar een andere stad en uit mijn leven verdwenen.

Het tragikomische incident is mij nog lang bijgebleven. Het meest onvergetelijk voor mij is de herinnering aan de buurvrouw en haar dochter die onveerstoorbaar televisie bleven kijken toen ik in hun woonkamer opdook. Wat een schitterende zelfbeheersing ! Zo iets is waarschijnlijk allen in Finland mogelijk. Wat er ook gebeurt, men vertikt het in bijzijn van vreemden enige emotie te tonen.

Bovendien ben ik na het incident beter mezelf gaan begrijpen. Ik besef nu hoezeer ik lijd aan de Nederlandse volkskwaal nummer één: bemoezucht. Ik ben nu wijzer en weet nu dat ik niet moet proberen de 'redder' uit te hangen. Daar komt niets goeds van. Bied geen hulp aan, o vreemdeling, en vraag er ook niet om. Laat de Finnen met rust. Ze redden zich zelf wel.

IHMINEN JA LUONTO: METSÄSUOMALAINEN LAURA KOLBE

Kansallisen kuvastomme komeimpaan kuuluu käsitys suomalaisista metsäkansana. Pesunkestävä korkeasti koulutettu, monta kieltä puhuva urbanistikin muistaa korostaa metsän merkitystä epäsovinnaiselle luovuudellemme ja omaperäisille luonteenpiirteillemme. Viime aikoina on vähemmän vaivauduttu muistelemaan metsäläisyyden kääntöpuolta eli sitä, kuinka metsästä kulloinkin on noustu kristinuskon, koulutuksen, oikeuslaitoksen, armeijan ja kaupungin edustaman sivistyksen avulla.

Metsäsuomalaisuudesta tehtiin viime vuosisadan jälkipuolella osa kansallista identiteettiä. Se tapahtui samaan aikaan kun Suomi elinkeinomurroksen myötä alkoi toden teolla kaupungistua ja metsäteollisuus terästyä. Pohjoismaissa luontosuhde ja isänmaanrakkaus yhdistettiin 1800-luvulla. Omaan maahan oli luonteva tunneside tutustumalla siihen. Arkisesta ympäristöstämme tuli näin kotiseutu ja isänmaa, johon liitettiin vahva patrioottinen lataus ja tunne kansallisesta jatkuvuudesta. Kaoottinen, villi ja pelottava metsä muuttui näin kollektiiviksi kokoavaksi symboliksi ja taiteen, rahojen, arvopapereiden, mainosten ym. käytetyimmäksi aiheeksi. Metsä on liittynyt toki muuallakin Euroopassa romanttiseen ja ihannoivaan luontonäkemykseen. Kuvallisissa esityksissä metsään kytkettiin jo varhain positiivisia mielikuvia. Kun metsää ei ihmisen käsi ollut päässyt muokkaamaan, se oli aitoa, luonnollista ja kaunista. Metsä, yksittäin puu symbolisoi jatkuvuutta ja pysyvyyttä: metsässä, luonnon keskellä ihminen parhaiten tuntee oman maanpäällisen vaelluksensa väliaikaisuuden. Suomalainen metsäkansa painaa usein villasella sen, että yhteisessä myyttiperimässämme metsä ei ole vain idyllin ja romantiikan kotiseutua. Metsä on eurooppalaisessa mytologiassa kantanut myös ahdistuksen, pelon ja kriminaalisuuden painolastia. Murhaajat, rikolliset, partisaanit, vankikarkurit ja vallan-kumukselliset ovat toimineet metsän antaman suojan turvin. Romantiikan metsä on satujen ja legendojen täyttämä, kuten Nottinghamshiressä, Sherwoodin turvallisessa metsässä majaileva Robin Hood joukkoineen osoitti. Metsäläisyyttä korostaessamme unohdamme myös, että metsällä on vähemmän tunnettu poliittinen, geopoliittinen merkitys.

Arojen ratsastajat eivät koskaan kyenneet valtaamaan pohjoista, metsäkunnan ekspansio pysähtyi Germanian suuriin metsiin; Suomen Talvi- ja Jatkosodat olivat suuressa määrin "metsäsotia", jossa hyödynnettiin metsäisten raja-alueiden kaikkia puolia.

Poliittisessa maantieteessä on korostettu sitäkin, että avoimet paikat, meret, arot ja viljavat pellot ovat olleet aktiivisten, historiaa luovien kansojen miljöitä. Metsä on tämän katsantokannan mukaan passiivisten ja kehittymättömien väestöjen tunnusmaisema. Vähäinen kommunikointi, harva asutus ja heikko valtiorakentaminen ovat olleet liian passiivisia ja haluttomia sivistyksen ja sivilisaation omaksumiseen.

Kansalliset myytit ovat vaarallisia ja tuskin koskaan yksiselitteisiä. Suomessa onkin aivan liian vähän tutkittu, analysoitu ja pohdittu metsän aate- ja taidehistoriallista, elämäntavallista tai mentaalista ulottuvuutta. Metsä on meille ollut liian itsestäänselvää tuotantomaisemaa, insinöörivetoista sahatavaran, sellun ja paperin kotiseutua. Muutama tehdaspaikkakunnan paperitaidegalleria ei vielä kesää tee. Tarvitaan seikkaperäistä humanistista ja yhteikunnallista suomalaisen metsäidentiteetin kartoitusta. Muuten emme voi ymmärtää metsäidentiteettimme herättämiä monimielisiä assosiaatioita Euroopassa - emme siis näe metsää puilta!

Laatst keek ik de columns die ik voor het Gelders Dagblad heb geschreven eens over. Ik realiseerde me dat ik veel te klagen heb gehad, van te veel regen tot te veel zon, van smakeloos brood tot stinkende mest, van een gebrek aan natuur tot een overvloed van bureaucratie.

Die kritiek heeft zijn redenen. Naast de echte onvolkomenheden en grieven zou het waarschijnlijk saai zijn geweest voor mijn lezers als ik eens in de twee weken mijn tevredenheid over Nederland en de Nederlanders tentoon gespreid zou hebben. Je weet zelf veel beter waarom jouw land zo mooi is. Een buitenlander kan een land nooit zo liefhebben, of haten, als iemand uit het land zelf.

Het is ook moeilijker om lof of vreugde scherp te formuleren dan kritiek of verdriet. Tevredenheid is meestal een compleet gevoel terwijl irritatie zijn voorwerp in details vind.

En ik heb oprecht genoten van mijn kans om een hatelijke tong te gebruiken en te jammeren zonder onmiddellijke tegenargumenten. Schrijven is een goede therapie en het Gelders Dagblad is een geduldige psychiater geweest.

Dit keer echter wil ik over iets positiefs schrijven. Ik doe dat niet alleen om het feit te benadrukken dat ik echt heel ingenomen ben met mijn leven hier. Er is ook iets speciaals dat me enorm aantrekt. Dat is de openheid van de Nederlandse cultuur voor buitenlandse invloeden en zijn nieuwsgierigheid om te volgen wat er elders gebeurt.

Dit is erg belangrijk voor mij als wetenschapper en journalist. Ik geniet ervan hoe goed de ontwikkeling in het buitenland is gedocumenteerd en geanalyseerd in de Nederlandse media. Ik overdrijf misschien wat maar beweer nog steeds dat de kwaliteit van de Nederlandse kranten de beste in de wereld is. De wijde blik naar buite kan gemakkelijk worden waargenomen op de Forum pagina's die regelmatig essays publiceren van buitenlandse politici, schrijvers, artiesten, wetenschappers als ze iets belangrijks te zeggen hebben. En toch zijn vele kranten in staat om zich ook te richten op regionale en lokale kwesties.

Aan de Nederlandse universiteiten ben ik verheugd te zien hoe bewust mijn Nederlandse collega's zijn van de academische discussie in andere landen. Vanwege de benijdenswaardige taalbekwaamheid van vele Nederlanders kunnen ze zonder moeite de kranten en boeken in de originele taal lezen.

Ze zijn niet afhankelijk van vertalingen die pas een paar jaar later komen, als ze al komen. In zijn geheel is Nederland dus een soort panopticum. Het is een centrum waaruit alle andere plaatsen kunnen worden geobserveerd.

Nederland heeft zijn geografische positie goed geëxploiteerd. Het is niet alleen een 'distributieland' van goederen, maar ook van ideeën. Hoewel het land niet gesitueerd is in het midden van Europa, vormt het toch de culturele kern van het continent. Nederland toont zijn gezicht in alle richtingen en zijn rug naar geen één. Die activiteit is, geloof ik, ook de enige optie voor Nederland in de toekomst. Door naar binnen te keren en te beginnen zich alleen over de binnenlandse zaken zorgen te maken, zou dit kleine land in de schaduw vallen van zijn burens, vergeten zijn als een onbelangrijke lastpost.

Alles heeft ook minder wenselijke consequenties. Het gebrek aan originele vernieuwingen in de Nederlandse kunst, literatuur en wetenschap is waarschijnlijk een prijs die de Nederlandse cultuur moet betalen. De Nederlanders schijnen te vergeten zichzelf tijd en rust toe te staan om zich te concentreren op het ontwikkelen van eigen ideeën. De schaarse tijd en energie gaat in het verwijzen naar en bekritisieren van buitenlandse gedachten en acties. Als gevolg kan het lijken alsof Nederland een achterlijke hoek is terwijl de Nederlanders hun werk grondiger doen dan waar dan ook. Nederland heeft misschien de beste critici van de wereld als compensatie voor een gebrek aan creatieve genieën.

Het gebrek aan een duidelijk te onderscheiden Nederlandse cultuur is ook een bijproduct van de aanpasbaarheid aan buitenlandse invloeden. Dit betekent echter niet dat Nederland geen duidelijke rol zou hebben in de internationale gemeenschap. Als we Zdravko Mlinar moeten geloven die voorspelt dat de rollen en karakters van naties gaan veranderen van het traditionele natie-als-een-eiland in een natie-als-een-kruispunt zou Nederland later kunnen bewijzen de voorbode te zijn geweest van een nieuwe ontwikkeling die alle anderen hebben nagevolgd. 'Wishful thinking', misschien, maar deze openheid is een grote les die vele andere landen zouden moeten volgen.

Oorspronkelijk gepubliceerd in Gelders Dagblad 6.8.1994.

SUOMALAISTAPAHTUMAT ALANKOMAISSA 1996

- 24.3. Amsterdam (Concertgebouw); Radio
Filharmonisch Orkest soittaa mm. Sibeliuksen
viulukonserton
- 24.3. Antwerpen (Suomen kulttuurikeskus, Italiëlei 69)
Jorma Hynnisen konsertti
- 15.4. Bussum (Filmhuis, Molenlaan 11); suomalainen
elokuva "Kivenpyörittäjän kylä" klo 14.30
- 16.4. Alankomaat-Suomi -yhdistyksen yleinen
jäsenkokous Rotterdamissa (merimieskirkko)
- 26.4. Zwolle (Plantagekerk, Ter Pelwijkstraat 17):
Nederlands Kamerkoor esittää mm.
Rautavaaran ja Kokkosen lauluja
- 27.4. Amsterdam (Beurs van Berlage); Nederlands
Kamerkoor esittää mm. Rautavaaran ja
Kokkosen lauluja
- 28.4. Breda (Antoniuskerk aan de Sint Janstraat):
Nederlands Kamerkoor esittää mm.
Rautavaaran ja Kokkosen lauluja
- 28.4. Haarlem (Concertgebouw, Klokhuisplein 2); mm.
Rautavaaran ja Sällisen musiikkia
- 28.4. Vappujuhla (Aalsmeerissa) katso sivu 20
- 1.5. Den Haag (Dr. Anton Philipszaal); Nederlands
Kamerkoor esittää mm. Rautavaaran ja
Kokkosen lauluja
- 2.5. Leiden (Rijksmuseum voor Oudheden);
Nederlands Kamerkoor esittää mm.
Rautavaaran ja Kokkosen lauluja
- 3.5. Groningen (Oosterpoort); Nederlands Kamerkoor
esittää mm. Rautavaaran ja Kokkosen lauluja
- 19.5. Amsterdam (Concertgebouw):
Oslo filharmoninen orkesteri soittaa mm.
Sibeliuksen 2. sinfonian
- 15.6. Amsterdam (Concertgebouw);
mm. Kaija Saariahon "Solar"
- 22.6. Rotterdam (Merimieskirkko); yhdistyksen
juhannusjuhla yhteistyössä merimieskirkon
kanssa
- 24-25.6. Leeuwarden; Tauno Marttisen sävellyksiä

FINSE EVENEMENTEN IN NEDERLAND 1996

- 24.3. Amsterdam (Concertgebouw); Radio
Filharmonisch
Orkest speelt o.a. het Vioolconcert van Sibelius
- 24.3. Antwerpen (Fins Cultureel Centrum, Italiëlei 69);
Liederconcert van Jorma Hynninen
- 15.4. Bussum (Filmhuis, Molenlaan 11); Finse film
"Het dorp" om 14.30 uur
- 16.4. Algemene Ledenvergadering van de Vereniging
Nederland-Finland in Rotterdam (Zeemanskerk)
- 26.4. Zwolle (Plantagekerk, TerPelwijkstraat 17); Het
Nederlands Kamerkoor zingt o.a. werken van
Rautavaara en Kokkonen
- 27.4. Amsterdam (Beurs van Berlage): Het Nederlands
Kamerkoor zingt o.a. werken van Rautavaara en
Kokkonen
- 28.4. Breda (Antoniuskerk aan de Sint Janstraat); Het
Nederlands Kamerkoor zingt o.a. werken van
Rautavaara en Kokkonen
- 28.4. Haarlem (Concertgebouw); o.a. het Viool-
celloconcert van Rautavaara en Don
Juanquichotte van Sallinen
- 28.4. Vappu-feest (Aalsmeer) zie pagina 19
- 1.5. Den Haag (Dr. Anton Philipszaal):
Het Nederlands Kamerkoor zingt o.a. werken
van Rautavaara en Kokkonen
- 2.5. Leiden (Taffeh Zaal van het Rijksmuseum voor
Oudheden); Het Nederlands Kamerkoor zingt
o.a. werken van Rautavaara en Kokkonen
- 3.5. Groningen (Oosterpoort); Het Nederlands
Kamerkoor zingt o.a. werken van Rautavaara en
Kokkonen
- 19.5. Amsterdam (Concertgebouw); Oslo
Philharmonisch Orkest speelt o.a. de Tweede
symfonie van Sibelius
- 15.6. Amsterdam (Concertgebouw); o.a. Solar van
Kaija Saariaho
- 22.6. Rotterdam (Zeemanskerk); Midzomerviering in
samenwerking van de Finse Zeemanskerk

ALANKOMAAT PANOPTIKONINA PASI SAUKKONEN

Kun kerran vilkaisin Gelders Dagblad-lehteen kirjoittamiani kolumneja, huomasin olleeni melkoinen valittaja. Olen nurissut liiasta sateesta ja pitkistä helteistä, mauttomasta leivästä ja lannan hajusta. Olen ikävöinyt luontoa ja lysähtänyt byrokration alle. Ja paljon muutakin mätää on ollut Alankomaissa.

Kritiikillä on syynsä. Vaikka moni asia pahoittaakin ihan oikeasti mieleni, myös lukijoilleni olisi todennäköisesti tylsää, jos vähän väliä toisin esille tyytyväisyyteni Alankomaihin ja hollantilaisiin. Kyllä hollantilaiset itse tietävät, kuinka hieno heidän maansa on. Ulkomaalainen ei voi koskaan rakastaa, tai vihata, jotain maata yhtä kiihkeästi kuin se, jonka omasta maasta on kyse.

Runoilijat tietävät, miten paljon hankalampaa ilmaista ylistystä tai iloa kuin surua tai mielihapaa. Tyytyväisyys on yleensä kokonainen mielentila, kun taas ärsytys löytää yksittäiset kohteensa. Myönnettäköön sekin, että olen suuresti nauttinut mahdollisuudestani käyttää terävää kieltä ja valittaa joutumatta välittömästi kohtaamaan vastaväitteitä. Kirjoittaminen on tehokasta terapiaa ja hollantilainen lukijakunta oli kärsivällinen psykiatri.

Nyt haluan kuitenkin kirjoittaa jotain myönteistä Alankomaista. En tee tätä vain osoittaakseni, että tosiasiallisesti olin hyvin tyytyväinen elämääni Wageningenissa. Alankomaissa on myös jotain, joka miellyttää minua suuresti. Tämä seikka on hollantilaisen kulttuurin avoimuus ulkoisille vaikutteille ja vilpittömän kiinnostus muun maailman tapahtumiin.

Tämä avoimuus on ollut minulle tärkeätä tutkijana ja lehtimiehenä. Olen nauttinut suuresti siitä, kuinka hyvin hollantilaisessa lehdistössä dokumentoidaan ja analysoidaan kehitystä eri puolilla maapalloa, verrattuna esimerkiksi Helsingin Sanomien kuvajournalismiin ja tendenssimäisyyteen. Liioittelen kernaasti hieman ja väitän, että Alankomailla on maailman paras lehdistö, 'de Telegraafista' huolimatta. Avarakatseisuus toteutuu kenties kaikkien parhaiten foorumisivuilla, jotka antavat säännöllisesti puheenvuoron koti- ja ulkomaisille poliitikoille, kirjailijoille, taiteilijoille jne. mikäli näillä on jotain kerrottavaa tärkeästä keskustelunaiheesta.

Ja mikä parasta, tästä yleismaailmallisuudesta huolimatta monilla lehdillä on tilaa myös alueellisille ja paikallisille kysymyksille.

Hollantilaisissa yliopistoissa olen pannut merkille, kuinka hyvin kollegani ovat perillä siitä, mitä tapahtuu ainakin englannin-, saksan- ja ranskankielisissä maissa. Kadehtittavan hyvän kielitaitonsa ansiosta hollantilaiset kykenevät vaivatta seuraamaan ulkomaista keskustelua alkukielillä. Heidän ei näin ollen tarvitse odottaa myöhemmin ilmestyviä käännöksiä, mikäli niitä ylipäätään julkaistaan. On tosin myönnettävä, että Pohjoismaista hollantilaisetkin tietävät yleensä valitettavan vähän.

Kokonaisuutena Alankomaita voisi siis pitää suurena panoptikumina, josta näkee kaikkialle ympäristöön. Se on erinomaisesti hyödyntänyt maantieteellisen asemansa Pohjanmeren rannalla ja suurten jokien deltana.

Hollantilaisen taiteen, tieteen ja kirjallisuuden vähäinen omaehtoinen uudistumiskyky on todennäköisesti hinta, joka utellaisuudesta täytyy maksaa. Joskus tuntuu siltä kuin hollantilaiset eivät antaisi itselleen aikaa ja rauhaa keskittyä omien ideoittensa kypsyttämiseen. Helsingiläinen professorini kutsui 'luppakorviksi' sellaisia tutkijoita, jotka juoksevat alituisen uusien teorioitten perässä eivätkä pysähdy pitkäjänteiseen ja määrätietoiseen työhön. Alankomaissa tuntuu olevan poikkeuksellisen paljon tällaisia 'luppakorvia'. Kiireinen aika ja vähäinen energia kuluu ulkomaalaisten ideoihin ja tekoihin viittaamiseen ja niiden kritisointiin.

Tästä myös johtuu, että Alankomaat vaikuttaa toisinaan jotensakin takapajuiselta maalta, vaikka itse asiassa juuri siellä pohditaan asioita perusteellisemmin kuin missään muualla, usein vielä senkin jälkeen kun muualla on jo moiset teemat jätetty taakse. Alankomailla onkin kenties maailman parhaat kriitikot, mutta kääntöpuolena puute luovista ajattelijoista.

Hollantilaisen kulttuurin vähäinen omaehtoisuus saattaakin olla nimenomaan avoimuuden ja vastaanottokyvyn sivutuote. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, etteikö Alankomailla olisi kansainvälisessä yhteisössä selkeä rooli. Sosiologi Zdravko Mlinar on ennustanut, että lähitulevaisuudessa kansalliset identiteetit muistuttavat enemmän monikulttuurisia risteyksiä kuin yhtenäisiä ja eristyneitä saaria. Jos näin käy, voi Alankomaat osoittautua edelläkävijäksi, jonka perässä muut maat ovat luistelleet. Toiveajattelua, ehkäpä, mutta Alankomaiden avoimuudesta olisi kyllä syytä muidenkin ottaa mallia.

(Julkaistu aikaisemmin Gelders Dagblad-lehdessä 6.8.1994)

HET DORP

(1995, regie Markku Pölönen, duur 90 min)

De film is een verhaal over één dag, begin jaren 70, in het Fins dorp Jerusalem. De jongere generatie van Jerusalem heeft het dorp verlaten op zoek naar werk in de steden of in Zweden. De film is een verhaal over de laatste bruiloft in het dorp. Pekka, de hoofdrolspeler, komt met zijn familie vanuit Zweden naar de bruiloft. Zijn geheime droom is terug naar zijn geboortedorp te verhuizen. Meeri, de vrouw van Pekka, voelt haarzelf totaal thuis in Zweden en deelt de droom van Pekka niet. Hun relatie wordt koeler en Pekka zoekt gezelschap van Ritva, zijn jeugdliefde. Naast dit drama is er een komisch verhaal van Urho, de laatste vrijgezel in het dorp. Een mysterieuze vreemdeling gaat naar zijn vriendin Kerttu. Het derde verhaal gaat over Eljas, een oude man, die verhalen over de geschiedenis van het dorp vertelt. De klok tikt door. In de vroege ochtenduren beleeft men de finale.

(kaart)

VIHDOINKIN: SUOMALAINEN ELOKUVA!

Aika: Sunnuntai 14.4.1996 klo 14.30 (sali avoinna klo 14.00 lähtien)
Paikka: Filmtheater aan de Molenlaan, Molenlaan 11, Bussum
Liput: fl 12,50

Teatterissa on baari, josta voi ostaa juomia ja kahvia.

KIVENPYÖRITTÄJÄN KYLÄ

(1995, ohjaus Markku Pölönen, kesto 90 min)

Elokuva on kertomus yhdestä päivästä 70-luvun alussa suomalaisessa Jerusalemin-kylässä. Nuorempi polvi on lähtenyt Jerusalemissa etsimään töitä kaupungeista tai Ruotsista. Elokuva on kertomus kylän viimeisistä häistä. Pääosan esittäjä, Pekka, tulee perheineen Ruotsista häihin. Pekan salainen unelma on jäädä synnyinseudulleen. Meeri, Pekan vaimo, on kotiutunut täysin Ruotsiin eikä jaa tätä unelmaa. Suhteen viilentyessä Pekka etsii nuoruuden rakastettunsa Ritvan seuraa. Tämän draaman lisäksi elokuvassa on Urhon, kylän viimeisen poikamiehen, koominen tarina. Salaperäinen vieras soutaa saareen tapaamaan Urhon tyttöystävää Kerttua. Kolmas tärkeä henkilö on Eljas, vanha mies, joka kertoo tarinoita kylän historiasta. Kello käy. Aamun varhaisina tunteina koetaan loppuhuiennus.

EINDELIJK: EEN FINSE SPEELFILM!

Tijd: Zondag 14 april a.s. om 14.30 uur (zaal open vanaf 14.00)
Plaats: Filmtheater aan de Molenlaan, Molenlaan 11, Bussum
Kaarten: fl 12,50

Het theater beschikt over een bar waar men koffie en drankjes kan kopen.

VAPPU-FEEST OP ZONDAG 28 APRIL AS.

Dit jaar vieren we dat dichtbij Aalsmeer aan de prachtige, maar niet zo bekende Westeinderplassen. U bent vanaf 18.30 uur hartelijk welkom bij Restaurant "De Hoge Wilgen", gelegen bij de jachthaven en aan drie kanten door water omgeven. Er is een prachtig terras bij. Als het weer even meezit kunnen we daar de traditionele sima drinken en misschien wel Havis Amanda kronen met een heuse Ylioppilaslakki. Wij bieden u een uitgebreid buffet met voorgerecht, koude hapjes, warme hoofdgerechten en cassata ijs toe. De kosten inclusief het glaasje "Sima" bedraagt dit jaar slechts

27,50 per persoon.

De drankjes die u die avond consumeert zijn voor eigen rekening, Daartegenover staat dat we natuurlijk weer een loterij organiseren, waar zoveel prijzen te verdelen zijn dat de meesten wel met iets leuks naar huis gaan. Wat de hoofdprijs inhoudt, blijft nog even geheim. Dat die de moeite waard is om op 28 april naar de Westeinderplassen te komen spreekt vanzelf.

De finse liederen die we zingen ,hoeft u niet uit uw hoofd te kennen, want de teksten liggen voor u klaar. Als het lukt komt er ook levende muziek, en kunt u ook een dansje maken. Kortom deze Vappu mag u niet missen! Geef u dus zo spoedig mogelijk, maar wel vóór zaterdag 20 april op bij het secretariaat, tel. 070 - 3855669 / Hannele van Blijswijk . U krijgt dan een acceptgiro toegestuurd.

Het adres van Restaurant "De Hoge Wilgen " is: Uitterweg 27, Aalsmeer, tel. 0297 - 324606 . U bereikt de locatie als volgt: Komt u van Den Haag of Amsterdam, dan neemt u de afslag Aalsmeer/Hoofddorp. U rijdt richting Aalsmeer en slaat bij de TV-Studio Aalsmeer rechts, rechtsaf het centrum in. U blijft konsekvent rechtdoor rijden .Na het centrum gaat de - landelijke - weg Uitterweg heten. Na 100 m staat links het bord met de naam van het restaurant. Komt u van Utrecht, dan kunt u de afslag Hilversum/Vinkeveen nemen en linksaf richting Uithoorn rijden. U komt dan vanzelf in Aalsmeer en voor de TV-studio die nu links ligt slaat u linksaf enz. U bent van harte welkom!

VAPPU-JUHLA SUNNUNTAINA 28. HUHTIKUUTA

Tänä vuonna juhlimme kauniin, mutta vähemmän tunnetun Westeinderjärven rannalla Aalsmeerissa. Olette tervetulleita klo 18.30 lähtien venesataman lähes veden ympäröimään ravintola "De Hoge Wilgeniin". Jos sää suosii voimme nauttia oikeaa simaa terassilla ja kenties kruunaamme Havis Amandan. Ottakaa ylioppilaslakki mukaan juhlan kohottamiseksi!

Juhlan aluksi tarjoamme siis simaa, jonka jälkeen voitte nauttia seisovan pöydän antimista (eturuoka, kylmiä ruokia, lämmin pääruoka ja jälkiruoksi cassata jäätelöä). Juhlan hinta (siman kera) on 27.50 fl / henkilö. Lisäjuomat ovat jokaisen omaan laskuun.

Järjestämme myös tänä vuonna arvonnän, jossa palkintoja on niin runsaslukuisesti, että moni meistä palaa kotiin palkinnon kanssa.

Vappulauluja ei Teidän tarvitse osata ulkoa, sillä laulujen sanat ovat monistettuina paikalla. Voimme tanssia ja mikäli hankkeemme onnistuu saamme myös elävää musiikkia. Juhla on osallistumisen arvoinen!

Ilmoittautukaa niin pian kuin mahdollista ja viimeistään ennen 20. huhtikuuta johtokunnan sihteerille, puh. 070-3855669 / Hannele van Blijswijk- Aalto-Setälä. Teille lähetetään maksukuitti juhlan maksamista varten.

Osoite: Uitterweg 27, Aalsmeer, tel. 0297-324606.

Ajo-ohjeet:

Amsterdam / Den Haagin suunnasta: ottakaa tienhaara Aalsmeer / Hoofddorp. Ajatte Aalsmeerin suuntaan ja käännytte Aalsmeerin TV-studion kohdalla oikealle, keskustaan oikealle. Seuraatte tietä kaupungin läpi, jonka jälkeen tien nimi on Uitterweg. Sadan metrin päässä on vasemmalla ravintolan nimi.

Utrechtin suunnasta: Tienhaara Hilversum / Vinkeveen, josta vasemmalle Uithoornin suuntaan. Tulette Aalsmeeriin ja vasemmalla olevan TV-studion kohdalla käännytte vasemmalle. Seuraatte tietä kaupungin läpi, jonka jälkeen tien nimi on Uitterweg. Sadan metrin päässä on vasemmalla ravintolan nimi.

TERVETULOA !

AVISIE

Na jarenlang de opmaak van Aviisi te hebben verzorgd is Andrea Svedlin met dit werk gestopt. Bij deze hartelijk dank namens mijzelf en het bestuur voor alle inzet die zij heeft getoond in de afgelopen jaren. Ik zal proberen de lijn die Andrea heeft uitgezet zo goed mogelijk door te trekken en, waar mogelijk, te verbeteren. Maar laat ik mij even voorstellen....

Mijn naam is Hugo Benne, 28 jaar en geboren te Voorburg. Al sinds 1987 ben ik geboeid door Finland en haar inwoners. In de periode 1989 - 1990 heb ik anderhalf jaar in Helsinki gewoond en gewerkt bij Nokia.

In die periode heb mijn vriendin en partner Satu Anttila ontmoet, waarmee ik nu al weer 7 jaar samenwoon. Tegenwoordig woon ik in Den Haag en ben ik als bibliothecaris / Informatiekundige werkzaam voor de firma Databasix Information Systems (DIS) te Utrecht. Dit is een softwarebedrijf dat zich heeft gespecialiseerd in het ontwikkelen van software (merknaam: Adlib) voor en het automatiseren van bibliotheken en documentatiecentra.

Hoe verder met Aviisi?

Aviisi is een platform voor alle in Nederland woonachtige Finnen én Nederlanders die banden hebben met, of geïnteresseerd zijn in Finland. Het medium staat of valt echter met de medewerking van haar leden. Daarom doe ik graag een oproep aan **alle** leden van de Vereniging Nederland-Finland om ons te overladen met inzendingen. Dit kan van alles zijn, zoals: (reis-) verhalen, anekdotes, foto's of afbeeldingen, recepten, reistips, verslagen van (culturele) activiteiten, knipsels uit de Finse en Nederlandse media, artikelen over politieke en culturele ontwikkelingen in Finland, etc. De enige voorwaarde daarbij is dat het relevant moet zijn voor de hierboven genoemde doelgroep(en).

Aviisi blijft in zijn huidige (uiterlijke) vorm natuurlijk gewoon bestaan. Wel zal ik mij tot doel stellen om de opmaak wat op te vrolijken en Aviisi inhoudelijk te verbreden. Hierbij kan worden gedacht aan meer afbeeldingen, meer nuttige, leuke of interessante informatie over Finland en vooral meer bijdragen van de leden.

VRUCHTENTULBAND

1 1/2 dl	melk
3 el	suiker
1/2 tl	zout
1 tl	vanillesuiker
ca. 20 g	gist
2	eieren
50 g	boter of margarine (gesmolten)
250 g	bloem (4 dl)
2 1/2 dl	appel- of peresap of vers sinaasappelsap met een scheutje citroensap

Voor de vulling en het garneren: vers fruit, diepvriesbessen of abrikozen en peren op sap.

Een tulbandvorm invetten. De melk tot lauw verwarmen en suiker, zout en vanille toevoegen. De gist met de melk mengen. De eieren tot schuim kloppen en door de melk roeren. Daarna het meel en de gesmolten boter toevoegen. Overbrengen in de vorm, en op een warme plaats tot twee maal zijn hoogte laten rijzen.

In de oven (200 °C) plaatsen, en bakken tot een breinaald er schoon uit komt (ca. 30 min). Terwijl de cake nog warm is (in de vorm) het sap erover gieten. Een nacht op een koele plaats laten intrekken. De tulband omdraaien op een mooi schaal. Het midden vullen met bessen of andere vruchten.

RISTON OMENAPAISTOS

Uunivuoan pohjalle ladotaan:

omenaa
kanelia
siirappia sopivasti (2 dl)

Sitten tehosekoittimeen:

voita kai 100 grammaa
2 dl vehnä jauhoja
2 dl kaurahiutaleita.

Tämä murustetaan omenoiden päälle. Uuniin 30-40 min 175 astetta. Omenapaistos on hyvää jäätelön kanssa.

SUKLAAMOUSSE

100 g tumma taloussuklaata
2 keltuaista
1 rkl sokeria
2 dl kermaa

Vaahdota keltaiset ja sokeri hyvin monitoimikoneessa. Paloittele suklaa mikrokulhon pohjalle. Lisää 1 rkl kermaa ja sulata suklaa alhaisella teholla välillä sekoittaen. Vatkaa suklaa keltaisvaahtoon pienin erin. Vatkaa kerma vaahdoksi ja lisää se pieninä erinä suklaavaahtoon. Jaa seos annosmaljoihin ja anna seistä pari tuntia ennen tarjoilua.

LICHTE PASHA

2,5 dl	kwark
1 dl	honing
2 tl	vanillesuiker
0,5 dl	fijngehakte amandelen
0,5 dl	fijngehakte rozijnen
1	eigeel
	schil van een halve citroen
1 dl	slagroom
75 g	boter

Schil de halve citroen met een dunschiller en knip de schil in stukjes. Kook 2-3 min in weinig water en giet het water uit. Smelt de boter en laat dit afkoelen. Klop de room stijf en meng alle ingredienten.

Leg een vochtig stuk kaasdoek in een vergiet of in een houten kaasvorm. Stort de kwarkmassa daarin. Laat in de koelkast minstens één dag staan. Keer om op een schaal en versier met fruit vóór het opdienen.

PAAS-PASHA

200 g	boter
1-1 1/2 dl	suiker
2 dl	slagroom
500 g	kwark
2	eierdooiers
2 tl	vanillesuiker
2 el	citroensap
2 el	fijngehakte amandelen
1 dl	sukade

Roer boter en suiker tot room, klop de room stijf. Beide door elkaar samen met de kwark en de dooiers. Voeg de andere ingrediënten toe en vermeng ze goed (liefst met een mixer). Neem een houten kaasvorm of een vergiet, leg er een vochtig stuk kaasdoek in en stort daarin de kwarkmassa erin. Iets zwaars op de inhoud plaatsen. De vorm ergens inzetten, want er komt veel vocht uit. Een nacht in de koelkast zetten en de volgende dag omkeren op een schotel.

Mededelingen - Tiedotuksia.

Nieuwe leden - Uudet jäsenet
Vanaf 01/03/1996 lähtien
WELKOM - TERVETULOA
Mevr. J. Martola, Amsterdam.
Dhr. en mevr. M./M. Airas / Lindfors, Laren.
Mevr. J. Bökkerink, Oss.

*****

ZOMERMUZIEKCURSUS IN FINLAND -RIISTAVEDEN MUSIIKKILEIRI

Zomerorkestweken 1996 voor jongeren, bespelers van strijk-, blaas- en slaginstrumenten. Uiterste aanmelddatum 1 april.
Cursusplaats: Riistavesi (Kuopio), Finland.
Toelatingseisen: De cursus is bedoeld voor jongeren van 9-25 jaar. Niveau: Beginners tot muziekstudenten.
Data: Vertrek zaterdag 29 juni, terugkomst dinsdag 16 juli.
Verdere inlichtingen over deze reis:
secr. Mw. G.J. van den Bijlaard-Obbink,
West Breukelderweg 15,
6721 MP Bennekom,
Tel.& fax. 0318 - 416690.

*****

VUOKRATAAN:

Puolet 3h+k käsittävästä asunnosta Rijswijkistä (1 huone + keittiö, olohuone, suihku käytettävissä) suomalaisen opiskelijatyön seurana. 15.3.96 alkaen toistaiseksi. Hinta +/- 350,- sop. mukaan. Soita lisätietoja: Tarja Ylätaalo, 070-3932489.

*****

LEVYUUTUUKSIA / NIEUWE CD'S:

- Anne-Sophie Mutter en de Staatskapelle Dresden o.l.v. André Previn; Sibelius - het Vioolconcert, de Serenades 1 en 2, de Humoresque nr. 1 (DG 447 895-2/05)
- Olli Mustonen en Deutsche Kammerphilharmonie o.l.v. Jukka-Pekka Saraste; Beethoven - Pianoconcert, Bach - Concert BWV 1054 (Decca 443 118-2)

SUOMI-SEURAN lahjoituskirjat yhdistyksellemme:

Laine: Kuin ruumissaatto
Molin: Pohjola 2. maailmansodan aikana
Asplund: Kansanmusiikki
Lounela: Niin sanottu
Tunström: Erämaakirje
Forsblom: Ristilukki ja kumppanit
Anhava: Valoa
Ulko-suomalaisten runoantologia
Bernard: Van Gogh
Eino Leinon tie Roomaan

Kirjat ovat lainattavissa 16.04.1996 lähtien Yhdistyksen kirjastosta (Suomen Merimieskirkolta Rotterdamista).

*****

Gevraagd niet rokende engels/duits/nederlands talige AU-pair voor een nederlandse gezin met 4 kinderen (huis-houden+kinderen) voor een periode van een jaar met ingang van half april 1996.

E.C.P. van Hercules, Klimroos 9, 2317 GB Leiden .
Tel. 071-5223434, fax. 070-3391324.

Halutaan savuton englannin/saksan/hollanninkielinen AU-pair hollantilaiseen perheeseen (4 lasta+2 aik.), työ sisältää lastenhoidon sekä kotitaloustyöt), yhden vuoden ajaksi alkaen huhtikuun puolivälissä.

E.C.P. van Hercules, Klimroos 9, 2317 GB Leiden.
Tel. 071-5223434, fax. 070-3391324.

*****

Kohta valmistuva ylioppilas etsii työtä 1-2 kuukauden ajaksi huhtikuun alusta alkaen. Asunto on Dordrechtissa.

Tea Jokinen
Suokarinkatu 7 a 1
26100 Rauma Finland

COLOFON

De Vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. AVIISI is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt halverwege de oneven maanden, behalve in de maand juli. Alle leden van de vereniging ontvangen AVIISI gratis.

Secretariaat & Ledenadministratie:

Hannele van Blijswijk
Paulaland 11
2591 JC Den Haag
070- 38 55 66 9.

Redactie & opmaak: Hugo Benne (070-3647708)
Illustraties: René Souweine
Eindverantwoording: Het bestuur
Drukwerk: SK Bedrijven, Den Haag
Oplage: 900
Jaargang: 5

Advertenties:

Bernard Westerman,
p/a Finland Vakanties Westerman
Keizersgracht 628
1017 ER Amsterdam
tel. 020-6382192, fax 020-6384949

Vereniging Nederland-Finland :

Secretariaat: Hannele van Blijswijk
Voorzitter: Terttu Jansen-Heikurainen (tel. 070-3504942)
Vice-voorzitter: Bernard Westerman
Penningmeester: Theo van der Linden (tel. 0186-661444)
Secretaris: Timo Paavola, Irma Schoenmakers-Salkinoja

Kopij voor AVIISI 3/96 dient uiterlijk op 23 april a.s in het bezit van het secretariaat te zijn. Het kan worden aangeleverd in de volgende bestandsformaten: MS-DOS-tekst, Wordperfect 5.1 / 6.0, Word 6.0 / 7.0 (of lager) of per e-mail: hbenne@bart.nl.